Szegedi Egyetem

Izgalom és tudományegyetemi siker

A Tanárképző Főiskolán rendezték meg a hagyományos szellemi vetélkedőt

A Szegedi Felsőoktatási Intézmények hagyományos »Szellemi Vetélkedő«-jét idén a Tanárképző Főiskola KISZ-bizottsága rendezte. 4 csapat (Orvostudományi Egyetem, József Attila Tudományegyetem, Felsőfokú Tanítóképző Intézet, Tanárképző Főiskola) azzal az öttől versenyzővel indult, akik az intézményeken belüli válogatókon legjobban helytálltak.

Április 30-án este 7 órakor a Főiskola díszitermét zsúfolásig megtöltötték az érdeklődők. A zsüriben dr. Lipták Klára az Orvostudományi Egyetem, Révész Mihány a József Attila Tudományegyetem, Majzik Mátyás a Felsőfokú Tanítóképző, dr. Koncz János a megyei KISZ V. B., Poczik Miklós szintén az Orvostudományi Egyetem és Erdei Mihály a Tanárképző Főiskola képviseletében foglaltak helyet. A vetélkedőt Mosonyi Kálmán főiskolai adjunktus vezette.

A szabályok, a játék lefolyásának rövid ismertetése és a csapatok bemutatkozása után megkezdődött a versengés. A két régi rivális, az Orvostudományi Egyetem és a József Attila Tudományegyetem csapata már a verseny elején olyan jelentős pontelőnyre tett szert, hogy a Főiskola és a Felsőfokú Tanítóképző lámpalázas csapata csak tisztes távolból követhette a »favoritok« vetélkedését és pillanatra sem szólt bele az első két hely kérdésébe. A közönség soraiban szép számmal jelenlevő tanítóképzősöknek és főiskolásoknak épp elég okuk volt bosszankodásra: csapataik sokszor a legnehezebb kérdésekre frappánsan megfeleltek, a legegyszerűbb kérdésektől pedig »befulladtak«. A kérdések a legkülönbözőbb területeket (zene, irodalom, történelem, sport, földrajz stb....) igyekeztek felölelni, de ez csak részben sikerült, mivel többnyire közismert problémákat tartalmaztak és nem tudtuk rajtuk lemérni a versenyzők műveltségét, sokoldalúságát, ami pedig célja kellene, hogy legyen egy ilyen versenynek. Joggal merült föl bennünk a kérdés, mikor a József Attila Tudományegyetem csapatának Beethoven »Für Elise«-jét kellett fölismernie: mit tételezhetnek föl a kérdések összeállítói a felsőiskolásokról, ha legjobbjaiknak ilyen »kérdéseket« tesznek föl? A tréfás kérdésekből is inkább arra kaptunk választ: ki olvassa rendszeresen a »Fülest« és nem arra, ki milyen ismeretek birtokában van.

A vetélkedő végig feszült légkörben zajlott le. A közönségnek, mely nagyrészt a »hazai pálya előnyeit élvező« főiskolásokból állt, bőven volt alkalma kacagásra, tetszésnyilvánításra és bizonyos »aktív« közreműködésre is. Ezek a súgások, mutogatások csak csökkentették a vetélkedő érdekességét és joggal méltatlankodtak, akik végig becsületes eszközökkel versenyeztek.

Eredményhirdetéskor és a szép díjak (könyvek, szobrok) átadásakor a közönség meleg tapssal köszöntötte a csapatokat. A »Szellemi Vetélkedő«-t végeredményben az esélyes József Attila Tudományegyetem csapata nyerte 42 ponttal. Tagjai: Lendvai Mária, Makk Ferenc és Daniss Győző bölcsész-hallgatók, Krámli András TTK-s és Frecskó Mihály jogász. Második az Orvostudományi Egyetem csapata 39, harmadik a Tanárképző Főiskola csapata 33, negyedik pedig a Felsőfokú Tanítóképző Intézet csapata lett 23 ponttal.

A győztes csapat messze kimagaslott a mezőnyből és a második helyezett Orvostudományi Egyetem fölényét sem tükrözi reálisan a Tanárképző Főiskolával szemben a 6 pont különbség. A harmadik és negyedik helyezett csapatok mentségére legyen mondva, hogy tagjaik jóval fiatalabbak voltak ellenfeleiknél és azért nem rendelkezhettek annyi ismerettel és természetesen versenyrutinnal sem.

Reméljük, a rendezőség a jövőben színvonalasabb kérdésekkel örvendezteti meg mind a versenyzőket, mind a közönséget, a csapatok pedig még nagyobb felkészültségről adnak számot. Ezzel még színesebbé, érdekesebbé lehetne tenni ezt a már hagyományos vetélkedőt.

Szepesi Attila

Egy év sportja az eredmények tükrében

Látogatás a Természettudományi Karon

Sport-rovatunk a lap következő számaiban felméri a szegedi felsőoktatási intézményeknél az elmúlt tanévben végzett sportmunkát. Először a József Attila Tudományegyetemre látogattunk el, ahol a három kar sportfelelőse igen aktív sportéletről számolt be. Elsőként a Természettudományi Karon szerzett tapasztalataink ismertetjük.

A karok közül kiemelkedően a legjobb munkát a *Természettudományi Karon* végezték. Márciusban karon belüli egyéni sakkbajnokságot rendeztek, itt az 1. helyen *Szalay* István, a 2. helyen *Racsmány* Mihály, a 3. helyen *Horváth* Péter végzett, mindhárman I. éves matematikusok.

A kari férfi kosárlabdabajnokságot 3 csoportban (matematikusok, biológusok, vegyészek) rendezték meg, az egyes csoportok első helyezettjei a döntőben körmérkőzésen döntötték el a végső sorrendet. Végeredményben az első helyre az I. éves matematikusok, a 2. helyre a II. éves biológusok és a 3. helyre az V. éves vegyészek kerültek. A kosárlabda bajnokságon kiemelkedő teljesítményt nyújtott *Kiss* Zoltán (V. évf. vegyész), *Hatvani* László (II. évf. matematikus) és *László* Géza (III. évf. vegyész), de több tehetséges versenyzőt vonultattak fel az I. évesek is. A hagyományos kari labdarúgó bajnokságban 4 csapat indult, itt az évfolyamhoz tartozás mellőzésével szakok mérték össze erejüket. A végső sorrend a következőképp alakult:

1. biológusok	**9:4**	**6**
2. matematikusok	**11:6**	**3**
3. vegyészek	**5:5**	**3**
4. kémia-fizika szak	**1:11**	**—**

A Természettudományi Karon a tömegsport alapját a Kilián testnevelési mozgalom képezte. Rendkívül figyelemre méltó és dicséretes eredménynek kell mondanunk azt, hogy **a Kilián a TTK-n elérte alapvető rendeltetését, betöltötte hivatását: tömegeket szerzett a testedzés, a spor számára. A karon a Kilián-ra jelentkezett kb. 250 hallgató közül legalább 150 nem aktív sportoló, s éppen a Kilián mozgalom kapcsán került szorosabb kapcsolatba a sporttal, a sportolással.**

NEHÉZ GYŐZELEM

Boldog ölelkezés a pályán a győzelmet jelentő egyetlen gól: Boross fejesgólja után. A SZEAC ezzel a győzelmével végképp kikerült a kiesési zónából, a Szombathely viszont az NB 1-től búcsúzott el ismét a szegedi mérkőzésen. Győztünk — de a mutatott játék alapján... Hát igen! Erről most ne beszéljünk.

De a számarányon túl is kedvező képet nyújt a kar sportélete a tömegesítés terén. A vasjelvényre jelentkezettek 90%-a már teljesítette a követelményeket, de mivel a kétéves határidő csak ősszel jár le, remény van, hogy a feltételeket mindenki teljesíti. Többen vannak, akik 2, 3, illetve már mind a 4 fokozatot megszerezték.

Az alapszervek a Kilián-mozgalom követelményeinek teljesítése érdekében túlnyomóan kosárlabda-mérkőzéseket rendeztek, több alapszervezet asztalitenisz bajnokságot is rendezett, a II. éves matematikusoknál női asztalitenisz is volt.

Több alapszervezet rendezett ún. *atlétikai* délutánt, különösen sikeres volt az I. éves matematikusok, a II. éves biológusok és a II. éves matematikusok rendezvénye. Ezek voltak azok a sportfoglalkozások, amelyek a legtöbb lányt megmozgatták. A Kilián-pontokért, illetve

az ISZM sportkövetelményei teljesítése érdekében többen rendeztek kirándulást, a turisztikai »sztár« A Maros-part volt, itt úszó- és fejelőversenyt bonyolítottak le, sőt az I. éves vegyészek még futball-mérkőzést is rendeztek lányok és fiúk között.

A TTK-n folyt gazdag, tartalmas sportmunka megszervezése, irányítása, összefogása *Pintér* István sportfelelős érdeme. Jól segítették őt az alapszervi sportfelelősök, akik közül kiemelkedően a legjobb munkát *Zalotai* Lajos I. éves vegyész végezte. Zalotai kiváló szervező, sok nem sportolót (lányokat is!) vont be a sportolás örömeibe. A sportszervezés terén eredményes munkát végzett még *László* Géza, *Köpösdi* Pál és *Kovács* László.

dr. Kristó Gyula

MONOLÓG

„Fehér holló vagyok..."

Azt mondják rám: fehér holló vagyok. Vagyis ritkaság. Sőt: furcsaság. Én meg azt mondom: az a természetes, ahogyan én élek. Természetes, vagyis emberi.

Itt a klinikán igen sok embernek vagyok a főnöke. Ha csak ez lenne a dolgom, biztosan többet tehetnék azért, hogy mások is hozzám hasonlóan éljenek és dolgozzanak. De előadásokat is tartok, konziliumba is sokat hívnak és sok időmet veszik el a kötelezettségeim a különböző szakmai és társadalmi szervezetekben. Miben is vagyok hát én más, mint a többi? Vagy legalábbis a többség. Megmondom. Én nem fogadok el pénzt. Soha, senkitől. Ezzel, persze rontom a beosztottjaim »boltját«, haragszanak is érte, mások meg hülyének néznek — mégsem. A múlt héten valaki az ajtó alatt a küszöbnél csúsztatott be ötszáz forintot. Nem találtam a tettest, hát vázákat vettem a kórtermekbe. De ezt ne írja meg, azt hinnék felvágok vele. Én sokáig csak úgy, ösztönösen nem fogadtam el a pénzt, megfogalmazni csak azóta tudom az okát, amióta az orvosetikai bizottság egyik ülésén magamnak kellett ítélkezni valaki felett, aki orvosnak sem rossz, de elsősorban üzletembernek kiváló.

Nézze! Én azért nem fogadok el pénzt, mert mindig úgy érzem, hogy azzal a néhány százassal a beteg fölémkerekedne. Márpedig én azért tanultam évekig, utána meg évtizedekig, hogy a beteget teljesen a hatalmam alá tudjam vonni. Gyógyítani csak így lehet igazán. Ha most pénzt fogadok el, különösen manapság, amikor a betegek többsége a biztonság kedvéért előre fizet, akkor a pénz valahogy közénk áll, a beteg talán már nem is bennem bízik, hanem a pénzben, s nekem ki kell szolgálnom a beteget, mert meg vagyok fizetve. A mosolyom, a kedvességem, a figyelmességem, a kezem ügyessége, a tapasztalatom, a tudásom — mondjuk, ezer forint. De hát én nem kiszolgálni, hanem szolgálni akarom a beteget. Persze, egészen más a helyzet, ha valaki a lakásomra jön. Ott fizetnie kell. Megmondom: nem is keveset. De akkor meg kell fizetnie minden eredményt, amit a pályámon a mai napig elértem, s ami a nevem hírében összegeződik, s abban realizálódik, hogy a beteg éppen engem keresett fel.

De itt, ahol engem az állam megfizet, ahol a betegeket nemcsak gyógyítom, hanem tanulmányozom is, ahol tehát a betegek az én számomra nemcsak feladatot jelentenek, hanem segítséget is a kutatásaimhoz, itt pénzről szó sem lehet. És nagyon kellemetlen, kínos helyzetbe kerül, aki akár előzőleg, akár utólag megpróbálkozik vele. Egészen más dolog, hogy tegnap például felhívott egy betegem, két éve feküdt benn, már nem is emlékeztem rá, és megkérdezte: szeretem-e még a kávét? Nagyon finomat hozott Brazíliából. Két kilót kaptam tőle. Persze, pénzért. És higgye el, karácsonykor, a világ minden tájáról hozzám érkező több száz üdvözlet és képeslap többet jelent nekem minden boríteknál. Mert azt bizonyítja, hogy úgy és azért élek, amiért mindig akartam.

Talán smucignak fog tartani, de én borravalót sem szeretek adni. Mindig arra gondolok, hogy olyan utolsó fajzat lennék én, hogy csak különpénz reményében hozzák ki gyorsan az ebédemet? Lehet, hogy naiv vagyok, de úgy képzelem, hogy a fodrász is azért választotta a pályáját, mert hivatást érzett rá. Vagy legalább is egy életre szóló kedvet ahhoz, hogy megszabadítsa az emberek fejét a korpától, a piszoktól, a hosszú hajtól, hogy a fiataloknak szép frizurát csináljon, amivel még jobban tetszenek egymásnak. Itt is volt kivétel. Amikor beteg voltam, a lakásomra járt egy kiváló borbély. Jól keresett nálam. Dehát éppen azért őt hívattam, mert neves szakember.

No, elég lesz. Mit szólnak majd az olvasói egy vén professzor bogaraihoz? Fiatal kollégáim, félek, haragudni fognak rám.

Cserhalmi Imre

S*A*K*K

A kecskeméti országos elődöntő

1963. május 5. és 12. között rendezte meg a Magyar Sakkszövetség — nem csekély viszontagságok árán és után — az országos férfi egyéni sakkbajnokság egyik vidéki elődöntőjét. A verseny az első követelés jogán először Békéscsabán zajlott volna le, később Szeged is számításba vétetett, végül a »nevető harmadik«, Kecskemét láthatta vendégül Bács-Kiskún, Békés és Csongrád megye legjobb sakkozóit. Úgy látszik, hogy maguk a kecskeméti rendezők voltak a legfelületesebben tájékoztatva a kérdésről, mert épp az ő egyik versenyzőjük kényszerült az 1. forduló elhalasztására, mivel a megnyitás napján még Békéscsabán vélt magának partnert találni...

A versenyen egyébként ketten is képviseltük egyetemünket (ha nem is a nem működő egyetemi sakk-kör színeiben): Marosi György III. éves TTK-hallgató, aki balszerencsével (fél pont hátránnyal!) szorult a középdöntőbe jutásra már nem jogosító 3. helyre és e sorok írója, aki végül is a torna győztese lett. A küzdelem rendkívül éles és mindvégig teljesen nyílt volt. Már az első fordulók után kiderült, hogy néhány — papírforma szerint — esélyes versenyző kiesett az első két helyért folyó harcból és nagy, vidéki sakkozásunk szempontjából örvendetes meglepetés volt kialakulóban. Ez utóbbi be is következett: Vadász László 15 éves (!) kiskunfélegyházi diák — megelőzve több »neves« mesterjelöltet — csak pontértékeléssel lett második s így jogot szerzett az országos középdöntőn való indulásra. Külsőre ártatlan kisfiú, aki kettőig sem tud számolni — valójában félelmetesen pontosan kombinál, mindig bátran támad, taktikai téren senki sem tudta túljátszani. Egyetlen vereségét akkor szenvedte el, amikor kiszámította, hogy elsőségét döntetlennel is biztosíthatja. Ha a középdöntőn következetesen saját stílusát fogja játszani, könnyen újabb meglepetést okozhat!

Íme az elsőséget eldöntő játszma:

Spanyol megnyitás. Vadász László — Bodnár Ferenc dr., Kecskemét 1963.

1. e4, e5. 2. Hf3, Hc6. 3. Fb5, a6. 4. Fc6: bc. Sötét inkább tempóhátrányos változatot vállal, hogy a cseréket s a döntetlent elkerülje **5. d4, ed. 6. Vd4: d6. 7. Hc3, c5. 8. Vd3, He7. 9. Fg5, f6. 10. Fh4, Hg6. 11. Fg3, Fe6. 12. h4?** Ha világos a döntetlent a végjátékban akarja elérni, úgy fölösleges gyengítés. Egyébként erős támadó lépés lenne! **h5. 13. 0—0—0, He5! 14. Fe5: de!!** Sötét futópárjával szívesen vállalja a zseniális védekező Lasker által is sokszor sikerrel játszott végjátékot **15. Vd8: + Bd8: 16. Bd8: + Kd8: 17. Bd1 + Kc8. 18. Hd2! c6. 19. Hb3, Kc7. 20. Ha4, c4. 21. Hbc5, Fc8.** Világos vezérszárnya teljesen mozdulatlanná merevedett, sötét viszont készen áll a g-vonal megnyitására (esetleges g5-tel). Ezért világos erőszakosan akarja feloldani a feszültséget és következő lépésével gyalogot akar nyerni. Az eredmény: világos kényszerű módon gyalogot s ezzel játszmát veszít 14. lépésben! **22. Kd2?**

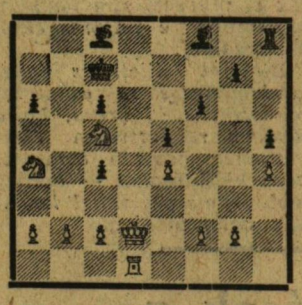

22. — Fc5:! A futópár holtában a legerősebb! **23. Hc5: Bd8 + 24. Ke2, Bd4! 25. c3, Bd1: 26. Kd1: Kb6. 27. Ha4 + Kb5. 28. b3, Fe6. 29. Kc2, cb. 30. ab, c5. 31. Hb2, c4. 32. b4, g5! 33. g3, Fg4. 34. Kd2, Ff3. 35. Ke3, g4. 36. Kd2, Fe4:** és **világos** néhány lépés múlva **föladta.**

Bodnár Ferenc dr.

Helyreigazítás

Múltkori, 7. feladványunk hibásan jelent meg. Helyesen:

A. Bayersdorfer, 1904.
Világos: Kb6, Vg4, Fg3 (3)
Sötét: Kd5; gy.: e6, f6 (3)
Matt 3 lépésben.

A hiba miatt a feladványt félévi versenyünkből töröltük.

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem, a Tanárképző Főiskola és a Felsőfokú Tanítóképző Intézet lapja. Megjelenik havonta kétszer. Szerkesztésért felel: **Papp Lajos** főszerkesztő. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 2. Tel.: 51-98, 23-30. Kiadásért felel: **Kovács László**, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál tér 3. Tel.: 35-00, 31-16. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 50 fillér, előfizetés negyedévre 3 Ft.

Szegedi Nyomda Vállalat, Szeged